New Volunteers are welcome!

Het komt steeds vaker voor dat ik een kennismakingsgesprek met nieuwe vrijwilligers in het Engels heb. Mijn werkgebied is Eindhoven en omgeving en er zijn hier regelmatig partners van expats die zich graag nuttig willen maken.

Het begrip expat komt van expatriate. Definitie: een individu die tijdelijk of permanent in een land verblijft met een andere cultuur dan waar hij is opgegroeid meestal om te werken voor een internationaal bedrijf.

Het voordeel van een expat is dat ze vaak een goede baan hebben, ze verdienen meestal niet meer dan bijvoorbeeld een Nederlandse inwoner met dezelfde baan. Toch houden expats aanzienlijk meer inkomen over. Dit komt mede doordat zij fiscale voordelen krijgen en hun huisvesting vaak wordt betaald door de werkgever.

Het nadeel van de partners van de expats die zich vrijwillig willen inzetten is dat ze vaak geen of slecht Nederlands spreken. Wat overigens niet altijd een belemmering hoeft te zijn om vrijwilliger te worden.

Ik werk in de ouderenzorg en onze doelgroep spreekt over het algemeen Nederlands. Maar er zijn natuurlijk uitzonderingen. Het komt steeds vaker voor dat bewoners een andere moedertaal hebben. Ook medewerkers en andere vrijwilligers zijn tegenwoordig steeds taalvaardiger in het Engels en dat schept mogelijkheden!

Zo heb ik de laatste maanden meerdere anderstalige vrijwilligers welkom mogen heten die ik kon koppelen aan bewoners. Een zeer vriendelijke Spaanstalige vrouw, een Chinese vrouw met een zoontje die piano speelt en een van oorsprong Turkse jonge vrouw die uit Hongarije kwam en (gelukkig) ook Engels spreekt. Hoe fijn voor de bewoners wanneer iemand je verstaat, je kan troosten en toespreken in je eigen taal.

Ik kon de laatste vrijwilligster ook toevoegen aan een wandelclubje waarvan de andere vrijwilligers naast Nederlands ook een beetje Engels spraken. Dankzij deze nieuwe vrijwilligster kan er nu ook elke keer een extra bewoner mee naar buiten. En zij leert gelijk een beetje Nederlands.

In november maakte ik kennis met een vriendin van haar, van de taalles. Wederom een jonge vrouw die in haar thuisland Turkije gestudeerd heeft voor tandarts, maar hier niet als zodanig kan werken omdat haar diploma’s hier niet geldig zijn. Ze sprak al een klein beetje Nederlands maar het gesprek hebben we voornamelijk in het Engels gevoerd.

Het is toch altijd een beetje spannend en een beetje zoeken naar woorden, niet alleen voor haar maar ook voor mij. Soms biedt een vertaal app uitkomst als we elkaar even niet precies begrijpen.

Op een gegeven moment wilde ik iets uitleggen over de omgang met de bewoners, die op betreffende locatie allemaal een vorm van dementie hebben. Dat wanneer bewoners iets niet helemaal goed doen of niet goed weten we hen niet moeten confronteren en zo min mogelijk moeten corrigeren, omdat hun gevoel van welzijn het allerbelangrijkst is.

‘More like how you would treat your mother, not your sister’

Die houden we erin dacht ik 😉!

Heidi de Kok

Voorzitter AGORA,

Beroepsvereniging Coördinatoren Vrijwilligerswerk